

Елисавета Багряна

Прелюдия

Усещам те и в топлите си длани,
и в бликналите сълзи, и в смеха нечакан.
Познавам те: пътеките ти са постлани
със капки кръв и сълзи недоплакани...

Донякога, и няма да е късно,
ще тръгна пак сама със своята несрета.
Но днес – гори, носи ме, пей ми непрекъснато
ти, радост, пратена ми от небето.

Когато спрат на мене – топло вгледани,
едни очи, така невинни и унесени –
в гърдите ми се затопяват преспи ледени
и в ручей зазвучава млада песен...

И пак обиквам и света, и хората,
и черният им труд, и празните надежди.
И вярвам пак във този, който бди отгоре,
и с промисъл съдбите ни нарежда.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11720>]